

Danskt och Svenskt.

Jag kommes i hög omgivning sekelskiptet att folk, som hade råd, reste till Köpenhamn. De ville se allt det märkvärdiga, som störestaderna hade att bjuda på. En rik bondkvinna omtalade att, hon tyckte om att se de vilda djuren i s-havet och mycket annat. Det hade behöfts flera dagar så hon om man skulle sett allt, för man blev så trött av att titta. På den tiden var det rätt vanligt att folk, som hade råd, sökte avkoppling på så vis. Det var på den tiden det fanns gott om pigor och drängar. En släkting var född i Skatelöv men bosatt i Hæsteholm. På äldre dar var hon sjuk, hon sökte sig till Skogsberg i Danmark. Hon brönde mycket denna badanstalt. God mat och passning, och mycket snälla sköterskor. De tillhörde en viss sekt. En gång till kommes ett par danskor från Skogsberg & och hälsade på. Då de & vantade på tåg i Hæsteholm.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Lmj 84

1

ACC. N:R M. 12162:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Någon antipati emellan Svensk och Dansk hördes
inte förr i världen. Folk reste till Danmark, som
till de andra grannländerna. Gruntvig besjordes ju
i folkskolorna här, för att han tyckte att även
den vlårde borde stava på livets gator. Dessa
skolor kommo väl till efter förebild från Danmark.
Att Danskarne, med sin bördiga slätta jord,
 varit mera framåtskridande, än folk i kargare
orter är tydligt. Danska språket kom folk
lätt tillrätta med det är ju inte mycket värre
än en mycket kränglig dialekt. Krig gör ju
en fastlig oröda emellan stater, små eller stora.
De Danska Svenska krigen äro väl glömda
Gränsstrides och hat får man hoppas, gick i
graven med 1 & 2 generationer efter krigseländet.
Alltså leve dansväj!

Fas hade ett hembeträde på 90 tallet. Denna hade varit i Köpenhamn en tid. Hon pratade en del danska ord och sifror. Hon hade haft det bra i Köpenhamn, gått i familjer och tjänat en extra slant. Då hämmes föräldrar inte ville att hon skulle fortsätta i storstaden, kom hon hem och tjänade "bönder" Hon fick det sedan bra i livet. En avläven släkting, som brukade arbeta hos som helst, reste över till Danmark. Det var vid samma tid, han tyckte bra om maten och han tjänade bra pengar, men han tyckte att arbetet var tungt. Han fick krämpor på äldre dar och skyllade på sin vistelse i Danmark. Längre fram begav sig en ung man, som var släkt med ovan omtalade arbetare, över till Danmark. Hon ville läsa, det fick han, sade han mer än i Skåne, men arbetet lite tyngre. Det kunde väl bero på jordens beskaffenhet. Han är lantbrukbefäl nice.

I slutet på 1800-talet minns jag en gammal från
N. försås, som hade sina barn i Danmark. Hon var
gladlynt och omtalade att hon hade varit i Danmark
och hälsat på dem. Hon kom att köpa ett mycket
bra tyg billigt. Hon smodde in det i ^{en}gamral
lase och lade en spräckt spegel överpå. Det
gick bra inte brydde tullen sig ^{om}det. Det var ju ett
besynnerlig mod att lura tullen. Det var ofta
kappor, klädningar tyg o. d. En dam reste ofta med
färjan till Höjnenhamar, hon var mycket tjock
hon sökte läkare för sin stora mage. Tullmännen
blevo mistänksamma. Hon fick ta av sig ytter-
kläderna. Det befunns att hon var oansmodd med
vackra tyger och kläder. I Malmo' pratades ofta om
sådana historier innan förra ^{är}Världskriget, och
väree blev det när ransoneringen kom. Det var
vanligt att folk köpte en ny kappa och lade den
gamla i väska. Då det visat kunde ju inte tullen göra
något åt